

[A Persian translation of a letter from the Department of the Secretariat dated
29 November 2017 to three individual believers]

ترجمه‌ای از
از نامه دارالانشاء بیت العدل اعظم
خطاب به سه نفر از احباً
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۲۹ نوامبر ۲۰۱۷

ارسال از طریق الکترونیکی

...

...

دوستان عزیز روحانی،

مرقومه مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۱۷ شما حاوی سؤالاتی در خصوص مشارکت جامعه بهائی در مبحث تغییرات آب و هوایی حاصل دست بشر، به بیت العدل اعظم واصل گردید. شما نظر خود را درباره گفتمان جاری پیرامون موضوع تغییرات آب و هوایی مطرح کرده‌اید و مشاهدات خود را از وجود فشار جهت پذیرش موضعی افراطی در مورد علل و پیش‌بینی نتایج فاجعه‌بار این تغییرات آب و هوایی و در نتیجه حمایت از سیاست‌گذاری‌های اقتصادی و اجتماعی وابسته به آن بیان نموده‌اید. همچنین اظهار داشته‌اید که به نظر شما برخی از احباً شدیداً با این نظریات مفرط موافق بوده ادعاهایش را تأیید نموده و نظرات سایر بهائیان را مردود می‌شمارند؛ لذا نگرانید که شاید آنان فعالیت در این زمینه را تا حد اصولی دینی ارتقا داده، جامعه را درگیر مجادلات سیاسی حزبی نمایند. مقرر فرمودند به شرح ذیل مرقوم گردد.

بیت العدل اعظم اقدام شما را در رجوع به آن هیئت جهت روشن نمودن موضوعی که موجب نگرانی شما شده تقدیر می‌نمایند و با استفاده از این فرصت، نه تنها در مورد مسئله تغییرات آب و هوایی بلکه به طور کلی در باره نحوه صحیح درک بهائیان از اصلاح عالم و مشارکت در آن توضیحاتی ارائه می‌نمایند.

نامه شما بازتابی از نگرانی عمیق‌تان در باره محدودیت‌های عملی دانش علمی و تأثیرات آن بر سیاست‌گذاری‌های عمومی و امکان سوء تعبیر از آن برای هشدار از عواقب فاجعه‌بار تغییرات آب و هوایی حاصل

دست بشر است که به گمان شما افراطی و مبتنی بر انگیزه‌های سیاسی است نه بر واقعیات. هرچند که بدان اشاره نکرده‌اید، مطمئناً آگاهید که شک و تردید سنجیده شما تا حدّ زیادی تحت الشعاع دیدگاه‌های افراطی طرف دیگر این مناظره عمومی قرار دارد که بر مبنای مصالح سیاسی و شخصی ترویج می‌گردد و تا حدّی پیش می‌رود که تغییرات آب و هوایی را انکار نموده، یافته‌های علمی مربوطه را رد کرده، یا با آنها از سرستیز در می‌آید. بنا بر این، اظهار نظر درباره افراط‌گری احتمالی یک طرف این مناظره باید به گونه‌ای باشد که به جانبداری از طرف دیگر تعبیر نشود. در خصوص مسئله تغییرات آب و هوایی و سایر مسائل اساسی که پیامدها و تأثیرات عمیقی بر رفاه همگانی دارد، بهائیان باید از کشیده شدن به ورطه تبعیت از گرایش‌های متداول در گفتمان جاری از جمله گرایش به ایجاد دوگانگی، گرفتاری در دام رقابت برای کسب قدرت، و درگیر شدن در مباحثه لجوجانه که مانع یافتن راه حل‌های عملی برای مشکلات عالم است، احتراز جویند. بهترین و مؤثرترین طریق خدمت به بشریت کنار نهادن مجادلات حزبی، توسّل به اقدامات مشترک که از بهترین شواهد علمی موجود بهره برده و بر مبنای اصول روحانی استوارند، و بازبینی دقیق و اصلاح آن اقدامات در پرتو تجربیات کسب شده است. تمرکز دائم بر ایجاد و بزرگ‌نمایی تفاوت‌ها به جای تکیه بر نکات مورد اتفاق نظر، به اغراقی منجر می‌شود که به خشم و سردرگمی دامن زده، قابلیت و اراده حلّ مسائل حیاتی را زائل می‌کند.

یکی از مشکلات مبرم بشر در قرن حاضر این است که چگونه جمعیت رو به تزايد و در حال توسعه سریع ولی نامتحد جهان بتواند به طریقی صحیح و عادلانه، حیاتی هماهنگ با کره زمین و منابع محدود آن داشته باشد. برخی واقعیتهای زیستی هنگامی ظاهر می‌گردد که موجودی زنده بر نظام زیستی خود اثر منفی گذاشته یا از ظرفیت آن فراتر رود. محدودیت منابع و توزیع ناعادلانه آن به طرق مختلف تأثیرات عمیقی بر روابط اجتماعی در درون و مابین ملت‌ها می‌گذارد تا بدان جا که سبب بروز انقلاب و جنگ می‌گردد. همچنین برخی روش‌های خاص اداره امور انسانی می‌تواند اثرات مخربی بر محیط زیست بجاگذارد. امروزه مسئله پیامدهای تغییرات آب و هوایی و تعیین آنکه این پدیده تا چه اندازه نتیجه اقدامات بشر و قابل اصلاح است، بخش عمده‌ای از این مشکل بزرگ‌تر را تشکیل می‌دهد. آیین حضرت بهاءالله به طور مستقیم و غیر مستقیم از طریق تأکید بر لزوم همزیستی و سازگاری اجتماع انسانی با عالم طبیعت، به مجموعه‌ای از این گونه مسائل می‌پردازد. بنا بر این، ضروری است که بهائیان به طور نظری و عملی در این امور مناظرات و اقدامات مشارکت کنند.

از جمله تعالیم دیانت بهائی تأکید بر اهمیت علم و دانش است. حضرت بهاءالله می‌فرماید "صاحبان علوم ... را حقّ عظیم است بر اهل عالم"، و حضرت عبدالبهاء می‌فرماید "علوم حاضره قنطره حقیقت است" و مکرراً تأکید می‌نمایند که "دین باید مطابق علم و عقل باشد." پاسخ حضرت ولی‌امرالله به یک سؤال علمی، در نامه‌ای که از جانب ایشان نوشته شده، قابل توجه است که می‌فرمایند "ما یک دیانت هستیم و در ارائه مسائل علمی واجد شرایط نیستیم." در موارد متعدّد در جواب به سؤالات علمی، همواره توصیه آن حضرت به احبّ آن بوده است که چنین موضوعاتی باید توسط دانشمندان مورد بررسی قرار گیرد.

پژوهش علمی در مورد سهم انسان در پدیده گرم شدن کره زمین به تدریج و در پی یک قرن تحقیقات که اخیراً بر شدت و دقت آنها نیز افزوده شده، وسعت یافته است. اگرچه طبیعتاً دانشمندان نظرات مختلفی دارند، در حال حاضر اتفاق نظر قابل توجهی بین متخصصین در حوزه‌های مربوطه در باره علت و پیامد تغییرات آب و هوایی وجود دارد. نتایج متقن علمی حاصله از طریق کاربرد روش‌های قابل اعتماد علمی، منتج به تولید دانشی می‌گردد که می‌تواند مبنای عمل قرار گیرد. در نهایت، نتایج این اقدامات باید به محک بررسی‌های علمی بیشتر و واقعیات عینی عالم طبیعت آزموده شود. البته در طیف مطالب مورد بحث که شامل موضوعاتی است از قبیل میزان نقش انسان، پیش‌بینی عواقب احتمالی در آینده و گزینه‌های مختلف مقابله با این مشکل؛ بعضی از این موضوعات از پشتیبانی یافته‌های علمی کمتری برخوردارند و لذا مورد بررسی و تجزیه و تحلیل بیشتری قرار می‌گیرند.

پدیده پیچیده‌ای چون تغییرات آب و هوایی را نمی‌توان به سطح طرح‌های ساده یا سیاست‌گذاری‌های ابتدایی تقلیل داد. حتی وقتی در مورد بعضی علل اساسی توافق وجود دارد، در خصوص علاج آنها ممکن است نظرات متنوعی وجود داشته باشد و وقتی عدم قطعیت در میان است یا واقعیات مسلم بنیادی به دلایل طرفداری‌های حزبی مورد مخالفت واقع می‌شود، مشکل به مراتب پیچیده‌تر می‌گردد. اما اگرچه بحث عمومی می‌تواند متأثر از عناصر حاد سیاسی و محلی باشد، حقیقت قابل توجه آن است که در زمانه‌ای که ملت‌ها به سختی قادر به توافق بر سر بسیاری از مسائل بااهمیت هستند، تقریباً تمامی دول عالم در معاهده پاریس به توافقی سیاسی در یک چارچوب مشترک دست یافته‌اند تا با مشکل تغییرات آب و هوایی به طریقی که با گذشت زمان و کسب تجربیات بیشتر تکامل می‌یابد مقابله کنند. بیش از یک قرن پیش حضرت عبدالبهاء به "وحدت آراء در امور عظیمه" اشاره نموده و می‌فرمایند که "آن نیز عنقریب اثرش ظاهر گردد." توافق بین‌المللی اخیر در خصوص تغییرات آب و هوایی، صرف نظر از امکان نقایص و محدودیت‌هایش، نشانه قابل توجه دیگری از تحوّل است که حضرت عبدالبهاء به آن بشارت داده‌اند. این معاهده به عنوان نقطه آغازی برای فعالیت‌های نظری و عملی سازنده‌ای می‌باشد که با گذشت زمان و بر مبنای تجربیات و یافته‌های جدید قابل‌بازبینی و اصلاح است.

گرچه بهائیان در امور سیاسی حزبی مداخله نمی‌کنند این اصل نباید به گونه‌ای تفسیر شود که مانع مشارکت همه‌جانبه و فعال بهائیان در جستجوی راه حلّ برای مشکلات مبرمی گردد که نوع بشر با آنها مواجه است. با توجه به اینکه مسئله تغییرات آب و هوایی با ازدیاد نگرانی‌های اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی در سطح جهانی همراه است، طبیعتاً احبای علاقمند، مؤسسات و نهادهای بهائی در سطوح مختلف محلی، منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی به آن پرداخته‌اند. اما این بدان معنا نیست که برداشت‌های مبتنی بر یافته‌های علمی در زمینه تغییرات آب و هوایی که با این اقدامات مرتبطند به منزله اعتقادات یا وظایف دینی تعبیر یا معرفی گردد. هر یک از بهائیان بنا بر سوابق خود، درک متفاوتی از نظرات در مورد علم و تغییرات آب و هوایی خواهد داشت لذا به نحو متفاوتی اقدام می‌نمایند و هیچ لزومی ندارد که بهائیان در چنین موضوعاتی نظر واحدی داشته باشند. هنگامی که بهائیان در فعالیت‌های مربوط به این موضوع در اجتماع مشارکت می‌نمایند، می‌توانند با بهبود و یا پیشبرد گفت‌وگو به سطحی

ورای منافع شخصی و تعلقات حزبی، به فرایند سازنده‌ای کمک نمایند که سعی در نیل به وحدت نظر و عمل دارد. مجموعه‌ای از مفاهیم بهائی می‌تواند هدایت‌گر چنین اقداماتی باشد. به عنوان مثال، نامهٔ بیت العدل اعظم مورخ ۱ مارس ۲۰۱۷ به مشکلات اخلاقی مصرف‌گرایی و مادی‌گرایی افراطی می‌پردازد که با مشکل سوء استفاده و تخریب محیط زیست مرتبط است. بدون تردید بسیاری از مواضع مشترک و عاری از مناقشه وجود دارد که در آنها، فعالیت‌های مقابله با تغییرات آب و هوایی حاصل دست بشر مطابق با رویکردهای مورد توافق برای بهبود وضعیت محیط زیست است. چنین مواردی نقطهٔ مناسبی برای شروع این همکاری‌ها است و البته با ازدیاد تجربه و یادگیری، زمینه‌های مشارکت با دیگران نیز گسترش خواهد یافت.

در نقاطی از جهان که مباحث مربوط به نقش انسان در تغییرات آب و هوایی حاصل دست بشر دستخوش اختلافی تقریباً لاینحل گردیده، بهائیان باید نسبت به خطر ریشه دواندن چنین رویکرد حزبی تفرقه‌انگیزی در جامعهٔ بهائی هوشیار باشند. این بدین معنا است که برخی افراد یا نهادها باید بسنجند که نظرات‌شان در مورد اقدامات لازم در مسئلهٔ تغییرات آب و هوایی تا چه حد ممکن است منعکس‌کنندهٔ موضعی افراطی در بزرگ یا کوچک جلوه دادن بیش از حد این مشکل باشد. مفاهیم و اصول مشورت بهائی باید راهنمای نحوهٔ تعامل احباً با یکدیگر و مشارکت‌شان در گفتمان‌های اجتماعی و اقدام اجتماعی باشد. مشورت وسیله‌ای است برای وصول به درک مشترک و نحوهٔ اقدام جمعی را فراهم می‌آورد؛ و تلاشی است آزادانه، منصفانه، توأم با احترام و وقار از جانب گروهی از افراد که هدف‌شان تبادل نظر، کشف حقیقت و سعی در حصول توافق است. تفاوت نظر اولیهٔ نقطهٔ آغازی است برای بررسی موضوع و نیل به درکی بیشتر و حصول توافق، و نباید سبب خصومت، بیزاری و کدورت گردد. با وحدت عمل تصمیم در مورد اقدامی خاص می‌تواند به بونهٔ امتحان درآمده، در صورت لزوم طی یک فرایند یادگیری مورد بررسی و بازبینی قرار گیرد. در غیر این صورت بنا بر فرمودهٔ حضرت عبدالبهاء "اصرار و عناد در رأی منجر به منازعه و مخاصمه گردد و حقیقت مستور ماند."

از دیگر شرایط چنین مشارکتی، توجه شایسته و عمل به منویات حضرت بهاء‌الله در خصوص اصل اعتدال است "براستی می‌گویم هر امری از امور اعتدالش محبوب چون تجاوز نماید سبب ضرر گردد." این ندا به خصوص شامل اعتدال در طرز صحبت است تا آنکه تصمیماتی عادلانه اتخاذ گردد "انّ البیان جوهر یطلب النّفوذ و الاعتدال." حضرت بهاء‌الله می‌فرمایند "یک کلمه بمثابه ربیع است و نهال‌های بستان دانش از او سرسبز و خرم و کلمهٔ دیگر مانند سموم... حکیم دانا باید به کمال مدارا تکلم فرماید تا از حلاوت بیان کلّ به ما ینبغی للانسان فائز شوند." منظور از اعتدال در آثار حضرت بهاء‌الله، هرگز به معنای مصالحه، فدا کردن حقیقت و یا حصول توافقی تصنعی یا خیالی نیست. بلکه چنین اعتدالی لازمه‌اش خاتمه دادن به افراط‌کاری‌های مخرب است که برای بشریت فاجعه‌آفرین بوده و سبب منازعات و آشفتگی‌های بی‌پایان گردیده است. اعتدال در مشورت و عمل نقطهٔ مقابل تحمیل خودسرانهٔ عقاید از طریق اعمال زور یا اصرار بر یک مرام فکری خاص است که هر دو مانع جستجوی حقیقت و سبب تداوم بی‌عدالتی خواهند بود. اعتدال در نگرش، دیدگاهی اصولی و عملی است که

نظرات صحیح و خردمندانه را فارغ از منبع آن تشخیص داده و بدون تعصب می‌پذیرد. حضرت بهاء‌الله می‌فرمایند "انّ الذی تمسک بالعدل انّه لا يتجاوز حدود الاعتدال فی امر من الأمور ویکون علی بصیرة من لدی البصیر."

بیت العدل اعظم اطمینان دارند که گام نهادن در مسیر فعالیت‌های گوناگون جامعه‌سازی، اقدامات اجتماعی و مشارکت در گفتمان‌های اجتماعی، منتج به افزایش مستمر قابلیت‌های افراد، جوامع و مؤسسات امری گردیده، آنها را قادر خواهد ساخت تا کمک مؤثر و ممتازی در مقابله با معضلات بی‌شماری که جامعه بشری و کره ارض را مبتلا ساخته، از جمله مسائل ناشی از تغییرات آب و هوایی، ارائه نمایند.

با تقدیم تحیات

دارالانشاء بیت العدل اعظم